

Eörfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurezaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Schönfeld A. könyv- és
papirkereskedésében.

Kéziratok nem adatnak vissza

Megjelen hetenként háromszor:

vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és kiadóhivatalos:

SIMA FERENCZ.

Felolós szerkesztő:

PINTÉR GYULA.

Lapunk megrendelhető:

a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzek beszedésével is meg vannak bízva.

A győzelem tanulsága.

A diadalmas hadjárat, melyet a vármegyei ellenzék a pákulicz uralom megdöntésére megyszerte indított, immár a befejezés stádiumáig jutott el.

A hadviselésre való szervezkedés tudvalevőleg még a Zsilinszky-korszak derekára esik; s a tavalyi országos képviselő választások idejében már tömör csapatokba szervezkedve, elszántan és a győzelem biztos tudatával sorakozott a harcra kész ellenzéki sereg.

S midőn a választási urnánál megtörtént a pákuliczokkal való megütközés, az ellenzék elhatározó diadalt aratott, mert egyetlen egy mameuk képviselőjelölt se kapott mandátumot a vármegye területén. Csongrádvármegye politikai tekintetben ismét felöltötte ösellenzéki jellegét; s a pákuliczok tépett zászlókkal, csorbult fegyverekkel, tört reményekkel, csüggetegül vonultak vissza. A fővezérek egyikét áthelyezték, másik lemondott; s a szerkezüllesnek indult párt csupán a vármegyei és községi közélet tartóján próbálta még meg a sikernek kalaszait összegyűjteni.

A megyehizottsági tagok választásánál azonban új csalódás, új veresség várt rájuk. A megválasztott bizottsági tagok kilenczted része az ellenzék zászlója alá tartozott; s az a néhány gyászmagyar is, a ki a választottak közé befurakodott, csak csempészet útján volt képes bejutni.

E nagy horderejű erkölcsi veresség ismét lehangolta ugyan, de még nem ejtette végkép kétségbe a pákulicz párt vérmesebb és szívósabb tagjait. A megyei közgyűlés termében megvívandó harctól még mindig reméltek némi sikert, s végső erőfeszítéssel megkísérelték a további tusakodást.

De erőlködésük újra hasztalannak bizonyult. Az albizottságok megalakításánál elvesztették a csatát, a szavazásnál a pákulicz-lizta megbukott; s azután a vármegyei közgyűlések minden határozatánál az ellenzéki többség álláspontja emelkedett érvényre.

Mikor illetően módon a vármegye zöldasztalánál is le voltak győzve, akkor hátra huzódtak az utolsó védvonalra, a községi választások mezejére.

Hajh! de midőn már idáig jutottak, akkorra az egykor hatalmas pákulicz-sereg egy végkép demoralizált, ugyszólván fegyverképtelen rokkant csapatná zsugorodott össze. A tiszték biztató szava hiába hangzott el; a gárda nem halt meg, de megadta magát; s a községi képviselők és előljárók választásánál mindenütt az ellenzék jelöltjei, és pedig sokszoros többséggel győztek.

E pillanatban Csongrádvármegyében nincs egy talpalatnyi tér, a hová a pákulicz zászlót ki-

lehetne tűzni; az ellenzék diadala teljes és kétségbevonhatatlan az egész vonalon.

Fényesebb győzelmet még nem aratott párt, mint a milyent aratott a vármegyei ellenzék; és lesújtóbb, megsemmisítőbb vereséget még nem szenvedett párt, mint a minő a pákuliczoknak jutott megérdemelt osztályrészül.

S a mi az ellenzék győzelmének becsét és értékét, s a pákuliczok vereségének súlyát tetemesen növeli, az ama tény, hogy a vármegyei ellenzék óriási táborát nem kizárólag a politikai ellenzék régi hívei alkotják, hanem számosan vannak ebben a táborban olyanok is, a kik hosszú időn át hűséges és odaadó tagjai voltak a negyedszázad óta uralkodó kormánypártnak.

Ezeknek a férfiaknak csatlakozása a vármegyei ellenzékhez a legmegbélyegzőbb kritikát foglalja magában a csongrádvármegyei hirhedt kormányzattal szemben. Mert rettenetes erkölcsi elvadulásnak kell lenni abban a pártban, melyet hívei annyira meggyűlölnék, hogy nemcsak zászlóját elhagyják, hanem egyenesen a vele szemközt álló párt lobogójának esküsznek hűséget.

Örömmel és meglepéssel konstatáljuk ezt a megezőfolthatatlan tény, mely az ellenzékre nézve a legnagyobb erkölcsi elégtétel. De egyuttal rá kell mutatnunk a tanulságra is, mely e tényből levonható,

E tanulság pedig az, hogy: a pákulicz gazdálkodásnak mindenkinővését valahára gyökeresen ki kell immár rirtani ebből a vármegyéből.

Itt az ideje, hogy a kormány és a főispán belássa — s hisszük, hogy már be is látta — hogy a pákulicz párttal Csongrádvármegyét kormányozni többé lehetetlen, s végkép szakítani kell nemcsak az eddigi rendszerrel, hanem azon emberekkel is, a kik itt eddig a hatalmat és a befolyást bitorolták.

Kormány és főispán csak úgy állíthatják itt helyre a földult közbékét, csak úgy létesíthetnek egy nyugodt, sikeres és áldásos kormányzást, ha minden tekintetben a szó legszorosabb értelmében a pártok fölött állva, a legszigorubb, a legönzéstelenebb igazsággal, részrehajlatlanul intézik a közügyeket, és sorba eltávolítják a hatalom polczáról azon embereket, ki, mint a gyűlöletes mult hagyományainak letéteményesei, a személyük iránt táplált közbizalmatlanság folytán, sikeres és áldásos munkát, még ha

a karnának, sem végezhetnének többé!

Az egykori pákuliczpárt tisztességesebb elemei pedig kell, hogy belássák, hogy e vármegyében többé vezető és intéző szerepet be nem tölthetnek. Tehát kell, hogy a hatalom és főlény visszaszerzésére irányzott hiu törekvésekről lemondjanak, s okos rezignációval belássák, hogy a számukra egyedül lehetséges szerep most már csupán a higgadt és tárgyilagos ellenőrzés szerepe.

Ha kormány, főispán és az elzüllött párt tisztességesebb elemei a józan belátásnak illetően magaslatára fölemelkedve, a helyzet parancsához alkalmazzák jövődő magatartásukat, — akkor még vizatérhet közénk a béke messzeszállt galambja, s a viszály nélküli munkálkodás egykor meghozhatja mindnyájunk számára a béke állandósága érdekében annyira szükséges f e l e d e s t.

Az ellenzék feladata pedig most abban áll: bölcs mérséklettel és türelemmel várni és figyelni, hogy mindazon tényezők, kik az ellenzék győzelméből tanulságot meríteni hivatvák — a történetek után minő viselkedést fognak tanusítani?

Mi most már várhatunk, és — várunk is!

Az adóprés.

A pénzügyi tisztviselők körében még mindig uralkodik az a Bach-korszakból átöröklött tévhit, hogy az állam az adózó polgároknak született ellensége. S e felfogásból kiindulva, követik azt az ismeretes elvet, hogy: „ugy ártsunk az ellenségnek, a mint lehet“. Ártanak is tehetségük szerint, mert nem arra törekszenek, hogy mindenki igazságos arány szerint osztozzék a közterhekben, hanem a „huzd-nyuzd“-féle jelszót alkalmazzák, s jobb ügyhöz méltó leleményességgel kieszelnek minden ármányos furfangot, hogy az adóprés segélyével mentől többet sajtolhasanak ki az állampolgárok zsebéből.

Erre a kárhuzatos tendenciára vali az a fogás is melylyel most a kereseti adó kivételése dolgában a szegedi pénzügyigazgatóság tett kísérletet.

Tudvalevőleg eddig az volt ugyanis az eljárás, hogy az adókvető kvető bizottság, tárgyalására minden egyes adóköteles fél meghívót kapott, hogy az adóprés csavarintásai ellen lehetőleg védelmezhesse magát. Ez azonban kényelmetlen volt a pénzügyigazgatóság-nak, mivel a felek védekezése az adókvető bizottságnál néha mégis meghallgatásra talált.

Most aztán valamelyik találékony finánczseni kerdeményezésére a pénzügyigazgatóság elrendelte, hogy a városi hatóság — ne hívja meg, hanem csak egyszerű hirdetmény útján értesítse a tárgyalás határnapjáról a feleket. Persze, arra számítottak, hogy a hirdetményt kevesen olvassák, s így kevesen jelennek meg a tárgyaláson, a távollevőkre pedig könnyű szerrel rá lehet huzni a dupla porciót.

Ebben az ügyben Szánthó Lajos városi

képviselő egy igen talpra esett előterjesztést intézett a polgármesterhez mely előterjesztés a következőképp szól:

„Tekintetes Polgármester ur!

Megütközéssel olvastam, a „Szentesi Lap“ ma megjelent számában Bugyi Antal h. a. u. tanácsnok urnak a III-ad osztályu kereseti adó alá tartozó szentesi polgárokhoz intézett felhívását, melyben a szegedi pénzügyi igazgatóság rendelteté folytán, a többek közt arról is értesíti őket hogy az adótárgyalásokhoz nem fognak az adókötelesek egyenként beidéztetni, hanem idézésül csupán a „Szentesi Lap“-ban megjelent hirdetmény fog szolgálni.

Ez a törvénytíprás és az adózók zsebében jogtalan módon való kotonázás — nem szorul bővebb magyarázatra.

Tehát nem elég, hogy az adófizető polgár erejét meghaladó szolgálattételekre van az állam irányában kötelezve, hanem egy legeslegújabb stikli folytán elűttetik abbeli jogától is, hogy az adókövető bizottság tárgyalásain megjelenve: igazait és becslétes uton szerzett vagyonát megvédelmezhesse, s az adókövető bizottság, melyet a törvény a nyilvánosság minden attribulumával ruházott fel, a pénzügyigazgatóság önkénykedése folytán átalakul lassanként titkos törvénszékké!!

Gyönyörű alkotmányos állapotok!

Mert hogy a Szentesi Lapot nem olvassa minden adóköteles: az bizonyos; de ha olvassa is, kintartja emlékezetében azt egy egész hónapon keresztül, hogy egy bizonyos napon miféle foglalkozást üzők adója fog tárgyalatni?

Mert, hogy illusztráljam azt a kacagtatni való csoportosítást, melyet a pénzügyigazgatóság hivatalos bölcsessége, s az adókövető-bizottsági elnök zsenialitása, a különböző foglalkozást üzők egy tárgyalási határna pra való kitűzésével megcselekedett, ide igtatom a hivatalos hirdetmények május 15-ére vonatkozó részét, mely napon „a lapszerkesztők, nyomdatulajdonosok, ügyvédek, kir. közjegyzők, végrehajtók, zenetanárok, kiseddóvó-intézet tulajdonosok, biztosítási-ügynökök, kórházi-élelmező, fürdő-bérlő, világítási vállalkozó, piac-jogbérlő és regálé jogbérlő“ adója fog tárgyalatni.

Hát ki tudja ezt eszében tartani?

De ez mind semmi! Az ismert adóztatási rendszernél fogva, nem egy de száz esetben olyan foglalkozás után javasolthatik valaki adó alá vonatni, amit egyenes és oldal ágon hetediziglen való rokoni sem üztek.

Ez tény, amit a mult tanuság tétele igazol,

Ugy hogy, én ismerve a viszonyokat egy esepet sem ütödnék meg, ha az adójavaslati lajstrombsn ilyen tételeket találunk: „Sima Ferencz szabó, Stamer Sándor ügynök, Szánthó Lajos a „Szentesi

Vidéke“ lap társ szerkesztője, Burián Lajos a fuvarozási vállalkozó, stb. stb.

Hová czéloz a pénzügyigazgatóságnak ez az eljárás egyszerűsítésére czélzó intézkedése: azt is meg mondom:

1-ször is, kevesebben jelennek meg e felek a tárgyaláson, s miután a meg nem jelenőről az tételeztetik fel, hogy az adójavaslatba bele nyugodott: halad a követő bizottság munkája, mint a karika csapás, s megállapittatik a javasolt adóösszeg, hogy csupa gyönyörűség nézni, a szegény adófizető pedig a ki ártatlan a stikliben, egy szép napon arra ébred fel hogy követelik tőle az adót, s midőn az ellen felebezn akar, felvilágosittják, hogy már késő mert az adókövető bizottság határozata jogerős. Miután pedig az adó három évre állapittatik meg, három éven keresztül káromkodik és — — — fizethet.

Hát én ezért a stikliért nem az adóügyi tanácsnokot teszem felelőssé, hanem a pénzügyigazgatóságot s a mindenesetre s z a k e m b e r e k b ő l összeállított adókövető bizottságot, mely készséggel járult ennek a manővernek keresztül viteléhez.

De hogy még se lehessen olyan simán keresztül vinni, az adózó polgárok érdekében arra kérem a tek polgármester urat, mint a törvény és a szentesi polgárok hivatott örét, legyen kegyes saját hatáskörében akként intézkedni, hogy:

1-ször Minden III-od oszt. kereseti adó alá tartozó polgár ne csak egyenként és külön meghívóval idéztessék be az adóügyi tárgyalásokra, hanem még arról is értesittessék, hogy miféle foglalkozás után és mennyi adóösszeggel javasoltat k megadóztatni.

2-ször Odahatni, hogy ez a törvénytelen intézkedés visszavonassék s ennek eszközlése végett meggyenk főispánját táviratilag megkeresni.

Szentes, 1893. april 21.

Kitűnő tisztelettel

Szánthó Lajos,

városi képviselő.

* * *

Eddig az előterjesztés. S hogy Szánthó Lajos barátunk nem csinált haszontalan munkát bizonyítja az, hogy a városi hatóság még is kifogott a finánczon. A rendelethez alkalmazkodva, nem hívta meg ugyan a feleket a tárgyalásra, hanem külön külön, névreszóló czédulán értesítette mindegyiket, hogy a rá vonatkozó adótétel mikor kerül tárgyalás alá.

Meg van írva, hogy: „a betű megöl, a szellem megelevenit.“ A városi hatóság alkalmazkodott a rendelet betűjéhez, — de intézkedésének szellemé elismerésre méltó.

— Hát mi történt veled, talán nincsen itthon édes anyád, hogy ki ereszt?

— De igen, barátom, itthon van; de ma nem vagyok képes otthon ülni, nem lehet. Levegő kell, társaság kell most nekem.

— Hát mibe töröd a fejed?

— Házasodom.

— Házasodol, te?

— Igen.

— No annak örülök; most én is azt akarom tenni, ha sikerül, felelt Bene Tamás.

— Te és házasság? Szinte elképzelhetetlen.

— Pedig úgy van, úgy van barátom. Megnősülök, volt Bene Tamás válasza és arca ragyogott a boldogságtól. — S tudod-e, hogy kit akarok elvenni?

— De te tudod-e, hogy én kinek a kezét kértem ma meg. Ezt találd el barátom?

A két barát a kíváncsiság keresés tüzevel nézett egymás szemébe. Egyik se tudta, hogy a másik mit akar; de még csak el se képzelte.

A két jó barát vetélkedve méregette végig egymást, tisztában volt mind a kettő azzal, hogy a másikat megfogja lepni az ő szándéka.

Hát volt is abban valami érdekes, több rendkívüli, hogy 1861-ben egy kllói uri ember, egy magyar nemes, kinek apja vérét ontotta 1848-49-ben a magyar szabadságért, majd a kufsteini várfogság lánczait hordta, egy császári törzstiszt hugát kérje meg és akarja feleségül venni. — Ez történelmi unicomul tekinthető.

Hogy csinálják a közvéleményt? A Tasnádi klikk nagyra van vele, s a vármegye lapjában dicsekszik, hogy a fővárosi sajtó egy része pártjára kelt az ope-rett-polgármesternek, s erőszakoskodásnak minősítette a főispán eljárását.

Minket ez a dicsekedés csak mosolyra indit, s épen nem tulajdonitunk a fővárosi sajtóban itt ott megnyilatkozott méltatlankodásnak semmi fontosságot; mert ismerjük a forrást, melyből az illető hirlapok közleményeiket merítették.

A dolog ugyanis úgy áll, hogy a vármegye lapjának társszerkesztője, Bánfalvi Lajos a mult napokban Budapesten járt, s a fővárosi szerkesztőségekben és egyes hirlapíróknál sorba kilincselte, hogy a Tasnádi vesztett ügyének propagandát csináljon.

Az érdekes redaktor ur természetesen nem kimélte a szót, s adott olyan információkat az illető hirlapíróknak, hogy a hajukszála az ég felé meredt. Könnyenhívó jámbor lelkek fölültek a nagyképu kesergésnek, s innét van, hogy a Bánfalvi budapesti tartózkodása alatt megjelent hirlapi közlemények hangzatos jeremiáddal valának tele, s főispáni önkénykedésről beszélték, holott igazában polgármesteri tolakodásról kellett volna beszélniök.

Igy tudván a dolog állását, azt hisszük, a főispán is egyet fog érteni velünk abban, hogy fölösleges volna komolyan venni a fővárosi sajtó támadásait. Azt azonban — kivált a főispánnak — nem volt fölösleges megtudni, hogy tulajdonképen honnét fujt a szél?

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Szerény soraimmal vagyok bátor alkalmatlanokdni, ha jónak látja tekintetes szerkesztő ur becses lapjában közé tenni.

Folyó hó 14-én délután volt nálunk az összes iskolákban a szem vizsgálat, a melyet dr. Köhegyi Lajos szegedi kórházi és tápéi községi orvos teljesített, (megjegyzendő, hogy a közel 3000 lelket számláló Tápé községének rendes bent lakó orvosa nincsen néhány forint díjért jár ki Szegedről hivatalosan aa orvos, de azért, ha egy szegény tanyás embernek, n tápéi réten a makói határral szomszédos kis tanyán tanyásnének gyermeke születik, és 13 napra meghal, s azt nem gyógykezelte, bizony a büntetést végrehajtták szegény fején; és ha fizetni nem bír még le is zárják; és a szolgabíróhoz is át fírasztják, mert hát hiába, a tápéi ember úgy jó, ha siket is, néma is, vak is; előljáronak meg községi képviselőnek pedig olyan kellene a ki a csizma szarban hordozná a rovást, mint régenten volt és ha

Bene Tamás birt magán uralkodni, hogy barátjának kíváncságot próbára tegye; de Papp Samu nem, ő nem birta szándékát titkolni, s mivel barátja nem nyilatkozott a maga akarata felől, ő anélkül, hogy erős unszolásra várt volna, elmondta, hogy: házasságával megakarja lepni az országot.

— Az országot?

— Igen, felelt Samu az országot; mert hogy egy magyar képviselő ma egy osztrák tiszt hugát vegye el, ez országos esemény számba megy.

— Egy osztrák tiszt hugát? — kérdé meglepetve Bene Tamás és most már érdeklődött barátja házassági szándéka iránt, hát kit akarsz elvenni.

— Barátom ma formalisan megkértem a mi derék ezredes kisasszonyuk kezét.

— Kitől? — kérdé Bene Tamás elfojtott hangon.

— Magától a lánytól.

— És mi volt a válasz?

— Azt mondta hogy majd beszél a bátyjával.

— S mikor volt ez?

— Ma délelőtt.

Bene Tamás sápadt, verejtékes arcczal gratulált barátjának választásához.

— Nos és te kit akarsz elvenni?

— Én is Bajzáth kisasszonyt kértem meg felelt szelid mosolylyal Bene Tamás.

— S neked mit mondott?

— Semmit. Én nem vele, hanem az ezredessel beszéltem.

(Folyt. köv.)

A „SZENTESI LAP“ TÁRCÁJA.

Jó barátok és ellenségek.

— Regény —

37. folyt.

Irta: **Sima Feerncz.**

Bene Tamás meg volt elégedve az ezredes válaszával, Papp Samu pedig úgy gondolkozott, hogy Bajzáth kisasszony nyilatkozatát igennek tekintheti, s így mind a két fiatal ember abban a véleményben volt, hogy egy 24 óra alatt azzal a hirrel fogja meglepni a várost, hogy ő az ezredes kisasszony jegyese.

A véletlen úgy hozta, hogy az nap mind a két fiatal ember a kaszinóban ebédelt. — Bene Tamás különben is onnan kosztolt, csakhogy kihordatta magának az ebédet és vacsorát, Papp Samu pedig azt gondolta, hogy ilyenkor nem lehet az embernek otthon szük családi körben költeni el az ebédet. — Hát ki képzeli azt el, hogy fiatal ember, ki megakar nősülni, s ki egy regényesnek ígérkező házasság hőseül készül, hogy az elférjen a szük négy fal között. Annak levegő és társaság kell, hogy mutassa magát és kíváncsiságot keltsen maga iránt. A két fiatal ember, a két igazi jóbarát tehát a kaszinó ebédlőjében találkozott.

— Te itt ebédelsz? — kérdé Papp Samu barátját.

— Itt, volt Bene Tamás válasza.

— S te?

— Én is.

irni tudna is, majd nem vért izzad az illető, mire a nevét felkarmolja, de hát az ilyenek látnak fehéren feketét, a mi ugyan szomorú dolog.) De ha községünkben orvos volna rendszeresített, bizony mindjárt másként lenne, és a szegény ember is gyógykezelhetné családját.

Tudok oly esetet élő emberekkel bizonyítani, hogy ha Szegedről orvost hozatott ki 10 frttal el sem mert indulni, mert az orvosnak 8 frt, 5 frt, 3 frt, 2 frt, ki mennyiért jön, vagy meg bir egyezni vele. De hány van olyan szegény, aki orvosi segélyben nem is részesül, mert szegénynek alig van kenyere, ilyen a helyzet nálunk Tápén, de még kocsit is kell a szegény embernek fogadni, mert az orvos Szegedéből gyalog nem jön ki Tápéra. Csany községet csak kertész falunak tartják sokan, mégis postája, heti vásárja, doktora van, és csendő-örse is, de még egy csanyi embert sem tudok, a ki az adó fizetésbe belehalt volna, pedig váltságos birtokon él. Hogy Tápé községe is ki nem bírna egy doktort tartani, azt nem hiszem. — Tömörkény csak egy puszta, még is van doktora.

A szemvizsgálat eredménye a következő: van összesen a 4 osztályban 4 tanító kezelése alatt 395 rendes tanköteles. Ezek közül 41 trachomás találtatott, kik az osztályokból azonnal ki is lettek tiltva.

Ezeket voltam bátor becses tudására hozni tekintetes szerkesztő urnak; ha jónak méltóztatik látni becses lapjában tért engedni soraimnak, legalább a lényegesebbjeinek.

Tápé, 1883. ápril 17-én.

Maradok a tekintetes szerkesztő urnak tisztelője

Egy tápéi polgár.

* * *

Szíves készséggel közöltük ezt a sajnálatos adatokat tartalmazó levelet, s ajánljuk a megyei főorvos figyelmébe.

Szerk.

Helyi és vegyes hírek.

— **A megyei bíráló választmány** mielőbbi összehívását lapunk legközelebbi számában sürgettük, s íme, lapunk zártakor már megkaptuk az értesítést, hogy a vármegye főispánja a bíráló választmányt f. hó 25-re összehívta. Ezen igazán gyors cselekvésért teljes elismerésünket kell nyilvánítanunk.

— **Mozgalom Szentes ellen.** Mint biztos forrásból értesülünk, Kazali dorozsmai plebános vezetése mellett legközelebb egy deputáció járt a miniszterelnöknél, Tisza Lajos gróf és gróf Szapáry Gyulával, hogy Csongrádmegye székhelye Szentesről Szegedre tétesse. E mozgalom egyik szellemi tényezője Zsilinszky Mihály Csongrádmegyének bukott főispánja. Az egész deputációzásban az az érdekes, hogy ez a belügyminisztert elkerülte, idáig nem mer menni Zsilinszky intrikus érdekszövetkezete.

— **Zónázó főszolgabíró.** Ismeretes dolog, hogy a dorozsmai járás szép főszolgabírójára mindenre több gondot fordít, mint hivatalos kötelességének pontos teljesítésére, úgy hogy szinte megdöbbentő, ha egyfolytában két napig hivatalában fejt ki nagyra törő buzgó tevékenységét. — A mult nyáron csak addig volt a hivatalában, míg a járás nyakára katonát szállásoltatott be, hogy őt megválasszák képviselőnek, s mikor látta, hogy szuronyal csak polgármestert lehet cselekedni; de országos képviselőt nem, akkor a választási küzdelemben kifáradt férfiú furdózni ment. — Kinek az engedelmevel, ezt akkor azért nem kérdezte senki; mert Zsilinszky volt a főispán. Most a tisztelt főszolgabíró ur végig rugdosta a vármegyét s a megye felfüggesztette; de a közszolgálat érdeke ugy kívánta, hogy e tisztelt és munkában görnyedő férfiú hivatala vezetésében meg ne akadályoztassék s hogy a dorozsmai főszolgabíróság dolgai kellő ellátásban részesíttessenek: Kelemen ur elmegy minden megyei engedély nélkül Rómába. — Az efajta főszolgabírói zónázgatásnak kell hogy a k ö z s z o l g á l a t é r d e k é b ő l egyszer már teljesen véget vessen a vármegye.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon rokonok, jó barátok és megtisztelők, kik folyó hó 16-án feledhetlen szeretett jó férjem temetésén megjelentek, és részvétőkkel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is szívből eredő köszönetünket. **Özv. Sarkadi-Nagy Mihályné és családja.**

— **Előléptetés.** A kereskedelemügyi m. kir. minister Szlávik Gyula helybeli posta és távirda főnököt kir. posta és távirda fő t i s z t é léptette elő. Gratulálunk!

— **A helybeli ev. ref. egyház képviselő testülete,** ma, vasárnap délelőtt, isteni tisztelet után, közgyűlést tart, melynek tárgya lesz az egyháztanács azon határozatának felülbírlása, melylyel a szentes—vásárhelyi vasut vállalkozójának a temető egy részét k e d v e z m é n y e s árban átengedte. E tárgyban már a mult vasárnapra is össze volt hívva az egyházi képviselőtestület; de a tagok nem jelentek meg oly számban, hogy határozni lehetett volna. Reméljük, hogy most nagyobb számban fognak összejönni az egyházi képviselők; és reméljük, hogy elfogják verni a port azon megdöglötlan egyháztanács határozat fölött, mely az egyház vagyoni megkárosításával ajándékozásban akar részesíteni egy — nyereségre dolgozó és teljesen idegen — magánvállalkozót.

— **Műkedvelő előadás készül.** A „szentesi iparos ifjak önképző köre,” e törekvő fiatal egyesület fáradozik rajta, hogy egy — táncvizsgálommal egybekötött műkedvelői előadást rendezzen, melynek tisztajövedelme fele részben az országban dult tűzvédek alkalmával szerencsétlenül járt tűzkárosultak javára fog fordíttatni. Előre is szerencsét kívánunk e nemes vállalkozáshoz.

— **Eltűnt fiu.** Sallai József, felső rét 1. sz. a. lakosnak Sándor nevű 15 éves fia még f. hó 5-én nyomtalanul eltűnt. Az aggódó apa most a rendőrség útján nyomoztatja az eltűnt fiut, kinek személyleírása a következő: gesztenyes haju, vereses arcú, kék szemű; korához képest kifejlődött termetű; öltözete: barnás téli felöltő, trikó nadrág, kalap és fejelés csizma. A ki netán tud valamit a fiuról, ne sajnálja a fáradságot a rendőrségnél jelentést tenni.

— **A kereskedő ifjak együletének tisztújítása.** Mint nem régiben közöltük, a kereskedő ifjak együletében új választásokat rendeltek el. E választás a következő eredménnyel folyt le: Elnök: Szenácssy Ferencz, alelnök: Wellisch Vilmos, titkár: Lendvai Vilmos, II. titkár: Hahn Izidor, pénztárnok: Molnár Sándor, háznagy ifj. Sárdi Mihály, könyvtárnok: Eigner Ede. Választmányi tagok: ifj. Zsoldos Ferencz, H. Szabó Sándor, ifj. Kovács Sándor, ifj. Horváth István, Neufeld Zsigmond, Dr. Gaál Jenő, Lövinger Adolf, Börbély Lajos, Kurcz Márton, Csillag József. Felügyelő bizottsági tagok: Schiller Hermann H. Szabó Lajos, Szépe Kálmán, Felsenburg Lipot és Hercz Sándor.

— **Verseny a — hangversenyért.** Lapunk mult számában már említettük, hogy Káldy Gyula nagyhirű „Történeti hangverseny” körútjában Szentesre is eljön, s május 6-án mutatja itt be a Rákóczy és Beresényi korszak örökszép nótáit és zeneműveit. Mint most értesülünk, Liedel Ferencz hegedűművész is készül hozzánk lerándulni s Ney Dávid és Semsey Mariska részvételével május 7-én akar hangversenyezni. Tekintettel azonban arra, hogy a Káldy-féle művészársaság nagyérdékű hangversenye május 1-én és nem május 6-án — okvetlenül megtartatik — Liedel vállalkozása, mely a tervezett időben aligha sikerülhetne, ezuttal el fog maradni.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon rokonok és jóbarátok, kik felejthetetlen kedves nóm vég-tisztességénél megjelentek és ez által részvételükkel fájdalomamat enyhíteni iparkodtak, fogadják ez uton legmélyebb köszönet nyilvánításomat. Szentes, 1893. ápril 22-én. **Farkas Mihály.**

— **Rehabilitált savanyuviz.** A rendőrségtől vett értesítés alapján közöltük a minap, hogy az ifj. Kovács Sándor kereskedőnél raktáron lévő borszéki viz, mint ihatatlan és az egészségre ártalmas, orvosi vélemény alapján, lefoglaltatott. A nevezett cég tulajdonos most egy új végzést közölt velünk, mely szerint a rendőrfőkapitány, ugyancsak orvosszakértői vélemény alapján a lefoglalt borvizet a lefoglalás alól felmentette. Szíves készséggel regisztráljuk ezt a tény, melylyel a Kovács Sándor borszéki vize — rehabilitálva van.

— **Szökevény kalapossegédek.** Ifj. Csurai Mihály kalapos mestertől, két segéd név szerint Tnbula Mihály és Helebrandt József, megszökött. Csurai rendőrileg körözteti „drága” segédeit; nem azért ugyan, mintha a szemeik szépségében akarna gyönyörködni, hanem azért, mert az ifju urak némi-memű előlegeket is szívesek voltak maguknál felejtetni.

— **Régi pénzek bevonása.** Az ausztriai értékű két és negyedforintos (25 kros) ezüst pénzek napjai is meg vannak számlálva. Mint a pénzügyminiszter tudatja, ezt a 2 frtos és 25 kros.pénzeket a magán forgalomban csak a folyó évi május hó 31-ig lehet elfogadni, míg az állami pénztáraknál és hivataloknál folyó évi július 31-ig fogadtatnak el, ezen idő után pedig ezek a pénz-nemek sem névértékükben, sem anyagértékük megtérítése mellett többé, sem fizetéképen el nem fogadtatnak, sem át nem váltatnak.

— **A vízesepp ereje.** Az a parányi vízesepp, amelyben a nap fénye tükröződik, egyszersmind az eső energiájának kis tükre. Egy csepp hullását nem vesszük észre, de az az erő, amely benne lapang, nem vész el nyomtalanul Száz csepp egymásután már kövön is nyomot hagy, ezer csepp már a gránitot is vájni kezdi. Egy amerikai a napokban fogadást ajánlott Bécs valamelyik atlétajának, hogy keze nem bír ki egy liter vizet, amelyet három láb magasból cseppenkint hullat rája. Az atléta mosolygott az együgyű amerikain, aki egy ostoba ötletért annyi pénzt dob ki, s örömmel fogadta el az ajánlatot. Mindent pontosan megmértek s az első száz csepp minden veszedelem nélkül mosódott el az atléta tenyerén. De a háromszázadik cseppnél a merész fogadó már harapni kezdte ajkait s vörvörös lett a fájdalomtól. A negyszázadik cseppet már nem tudta kitarítani. Izzó tenyeréről levált a bőr és ujjaiából vér patakzott. A fogadást elvesztette, amikor a literes üvegen alig lehetett a víz legkisebb hiányát észrevenni. A nézők rendkívül csodálkoztak ezen a közönséges fizikai törvényen.

— **Félbemaradt esküvő.** Furcsa esküvői jelenet játszódott le vasárnap Nagyváradon az olasz plebánia templomban. Az ünnepi díszben pompázó nászmenetnek nagy szomoruan haza kellett kullognia a templomból anélkül, hogy az esketés megtörtént volna. Nikolai-Tóth Istvánnak kellett volna egybekelni egy B. Jolán nevű leánnyal. A leány katolikus volt, a férfi helyét vallásu s miután az esketésre hívott katolikus plebánosnak nem tudták felmutatni a ref. templomban történt kihirdetésről szóló bizonyítványt, hát az az összeesküvés a leghatározottabban megtagadta A vőlegény ekkor azt hozta fel, hogy a miskolci templomban, (mert miskolci illetőségű volt s ott is lakott mielőtt Váradra költözött) már megtörtént a szabályszerű kihirdetés, mire a plebános elébe járult és így szólt a vőlegényhez: „Elvált már az első nejétől?” — „El. Az aszszony kálmista” — „Befejezték a vallási pört?” — „Még nem épen.” — „Szóval önnek még neje van.” A vőlegény szerette volna eltagadni, de nem lehetett. A plebános gyöngéd szavakban tudatta a menyasszony családjával, hogy ezt a firigyet nem áldhatja meg mert akkor, a kik e frigykötéshez hozzájárulnak, valamennyien elősegítenék a bigamia bűnét. Otthon pedig volt sirás, jajgatás. A szülők kétségbeesetten vigasztalták a náluknál is kétségbeesettebb menyasszonyt. Letépte fejéről a menyasszonyi fátyolt s lázában egyre suttogta: — „Tegyetek velem valamit, mert megöl a szegény.” Azt hitték a zokogás megfosztja esztétől. A vőlegény, akit a plebános megakadályozott a kettős házasság büntényének elkövetésétől, nem volt egészen tisztában azzal, hogy törvénybe ütköző dolgot cselekedik, bár mint írja, némi lelkifurdalás folyton macerálta.

Vendéglő.

Van szerencsém a t. közönségnek b. tudomására hozni, hogy a „Négyheteshez” czimzett vendéglőben (Pál Sámuel féle házban) kitűnő kisüstön főtt Baraczk, Törköly, Seprő és Szilvapálinkát; Csongrádi, erdélyi és Magyarádi asztali borok. Dréher-féle (kőbányai) Korona sör, poharanként 10 krért kimérve. — Ugy szinte ajánlom kitűnő magyar konyhamat, olesó ár és pontos kiszolgálás mellett.

Számos látogatást kérve maradtam kiváló tisztelettel
Panyiti György,
1V3. vendéglős.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a kaszinó tisztelt tagjait értesíteni, hogy a kaszinói vendéglőt f. hó 25-én átveszem **jó ételek, italok és naponta frissen csapolt sör** kiszolgálásával biztosítom a kaszinó tisztelt tagjait,

Egyuttal értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy **italokat** házakhoz hozdva nemkülönb **ételeket** jutányosan kiszolgálók.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve,
tisztelettel:

Borsodi Imre,
kaszinói vendéglős,

HIRDETMÉNY.

Az országszerte városokat, falvakat rombadöntő, elpusztító tűzvészek, a rendkívüli nagy szárazság, hőség, szeles és viharos időjárás mindnyájunkat a legnagyobb óvatosságra és elővigyázatra intenek és a szükséges óvintézkedéseknek a legkiterjedtebb módon való megtételére köteleznek. A minden pillanatban beállható szerencsétlenségnek a lehetőségig való megakadályozása tekintetéből az 1869. évi 3365. és 1885. évi 53,888./II. sz. belügyminiszteri rendeletek alapján a következők rendeltetnek:

1. A város belterületén az udvarokba vagy kertekbe szalmát, szénát kukoricaszárát, nádat, gyékényt vagy egyéb bármilyen könnyen gyuló tüzelő- vagy házfedő anyagokat vagy takarmányt **szabad, nyílt helyre** lerakni vagy felhalmozni **nem szabad.**

2. Mindazok, kik udvaraikba vagy kertjeikbe szabad, nyílt helyen könnyen gyuló anyagokat leraktak vagy felhalmoztak, tartoznak azokat **haladéktalanul** kihordatni és a kihordást 24 óra alatt bevégezni.

3. Takarmány és élet vagy gyulékony anyag behordásánál, berakásánál, beszállításánál, tisztogatásánál, továbbá csűrökben, csürkertekben, szérűkben, istállóknál, padláson általában könnyen gyuló anyagok közelében a dohányzás, nyílt-világgal való járás, lövöldözés, bármely tüzelőszerek használata, gyufának zsebben vagy fül mellett való hordása, kenyérsütő kemenczének, szappanfőző és mosó katalanoknak, szabadban való tüzelő helyeknek, szenes (gőz) vasalóknak, szabó, szűrszabó vasalóvas melegítő kályháknak udvarban szabad helyen felállítása és tüzelése, a város belterületén sertések perzselése, általában a városban nyílt helyen való mindenféle tüzelés és szenes (gőz) vasalóknak szabad helyen való használata a legszigorubbant tiltatik.

4. A gyufák- és más tüzelő-szerekre a legnagyobb gond fordítandó. — Ezek a gyermekek elől elzárandók.

5. Tűzveszélyes gyermeki játékszerek használata általában meg nem engedtetik.

6. Minden háztulajdonos vagy ahol ez nem lakik, a bérlő is köteles 1 drb legalább 4 méter, — magasabb teteljű háznak tulajdonosa a ház magasságának megfelelő hosszú létrát, 1 drb legalább 4 méter, — de az udvarban lévő kut mélységét elérő kötelet, 1 drb vedret, 1 drb fejszét vagy vasvillát, avagy vaslapátot, 1 drb közönséges gyertyáslámpást 1 drb ponyvát és legalább 1 drb u. n. „petroleumos hordó” nagyságának megfelelő kádat vagy hordót az udvartéren **minden időben vízzel megtöltve** (u. n. „kapitányvizet”) **tartani.**

7. Általában minden, tűzvészt okozható cselekmény vagy mulasztás meggátlandó s a rkapitányságnak haladéktalanul bejelentendő.

E rendelet ellen vétők, — ha cselekményeik az 1879. XL. t. cz. 141 és 142 §-aiba ütköznek — 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg 5 napi elzárással büntetnek.

Ezen felül a város belterületén az évenként többször kihirdetett eme rendelet ellenére — az udvarokba vagy kertekbe berakott vagy felhalmozott és onnét 24 óra alatt ki nem hordott gyulékony anyagok a tulajdonos kára és költségére a rkapitányság által fognak kihordatni, a felmerülő költségek pedig a tulajdonosok ellen, — esetleg végrehajtás útján is — behajthatnak.

E rendelet legszigorubb betartása fölött a rendőrök házról-házra járva ügyelnek fel. Szentes, 193. ápril 20.

Aradi Kálmán,
r. főkapitány.

1—3

özv. Szalkai Józsefné

szülész, lakását özv. Szamosközi Józsefnének vásárhelyi nagy utcza házába III. t. 73. sz. alá tette át.

Hirdetmény.

Érte item a III. osztályu kereseti adó alá tartozó adózókat, hogy az adókielölő bizottság az 1893—1895. évi ciklusra szóló III. osztályu megadóztatás iránti tárgyalásokat Szentes város területére nézve folyó évi április hó 26-án kezdi meg, s a tárgyalások megszakítás nélkül május hó 20-ig fognak tartatni.

Hogy az egyes adózók kellőleg tájékozva legyenek, az őket illető tárgyalás határnapjáról, alább közlöm a szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság által egybeállított sorrendi kiutatót, oly megjegyzéssel, hogy az eddigi szokástól eltérőleg a pénzügyigazgatóság rendelkezése folytán az egyes felek külön-külön a tárgyalásra meg nem hivatalnak egyedüli értesítésül s meghívóul ezen hirdetmény fog szolgálni. A tárgyaláson való megjelenésre az egyes adózókat midőn saját érdekükben felhívom, egyszersmint figyelemzettem, hogy meg jelenés esetén adjuk hivatalból szerzett adatok alapján fog megállapíttatni.

A tárgyalások a vármegye háza 35. számú szobájában délelőtti órákban fognak megtartatni, s mindennap pontban 8 órakor kezdődnek a következő sorrendben:

április 26-án ácsok, kőművesek, építő vállalkozók, asztalosok, bográrok, bádigosok és csizmadiák;

április 27-én cipészek, cukrászok, fésű készítő, nyergesek, szijgyártók, marhabél tisztítók, borbélyok, lakatosok, gépészek, kovácsok és kalaposok;

április 28-án kéményseprők, órák, szabók, készruha kereskedők, posztó kereskedők és szobafestők;

április 29-én fuvarosok, előlfogatók és szállítványosok;

május hó 1-én sertés- és juh vágók, hentések, mészárosok, tojás és csirkekereskedők;

május 2-án lóalkuszok, lókereskedők és juh kereskedők;

május 3-án marha kereskedők, sertés kereskedők és sertés hizlalók;

május hó 4-én ludkereskedők;

május 5-én koresmárosok, kávéháztulajdonosok, és vendéglősök;

május 6-án pálinkafőzők, bordélyház tulajdonosok, cséplőgép tulajdonosok, gabona alkuszok, gabona kereskedők, liszt kereskedők, kenyérsütők és pékek;

május 8-án bőrkereskedők, butorkereskedők, divatáru kereskedők, fűszerkereskedők és rőfös kereskedők;

május 9-én edény, üveg, porcellán, fűszer és rőfös kereskedők;

május 10-én szatócok;

május 12-én élesztő-, méz-, faszerszám-, koporsó és sarkó-, kender és fakereskedő, szikviz és keményítő gyárosok, szél- és olajmalmosok, és tégláégetők!

május 13-án gőzmalom tulajdonosok, gyógyszerészek, orvosok, szülészok;

május 15-én lapszerkesztők, nyomdatulajdonosok, ügyvédek, kir. közjegyző, kir. bir. végrehajtó, zene tanárok, kisedovó intézet tulajdonos, biztosítási ügynökök, kórházi élelmező, fürdő-bérlő, vilagitási vállalkozó, piac jogbérlő és regále jogbérlő;

május 16-án feles szántók;

május 17-én földbérlők;

május 18-án földbérlők;

május 19-én pót megadóztatások;

május 20-án zárulás.

Szentesen, 1893. évi ápril hó 15.

Bugyi Antal,
h. a. tanácsnok.

3—3

Csákó Lajos

I. tized 720. számú háza és Berekháti I-ső osztályu házi földje eladó.

1723.—1893. Csongrádvármegye alispánjától.

Arlejtési hirdetmény.

Csongrádvármegye közigazgatási bizottságának 1892. évi december hó 16-án 1454—1982. sz. a. hozott határozata folytán a Csongrádvármegye törvényhatósági utain 1771 frt költséggel létesítendő kilométer oszlopok biztosítása céljából 1893. évi május hó 8-án d. e. 10 órakor Szentesen a vármegye alispánjánál zárt ajánlatu verseny tárgyalás fog tartatni.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy fentirt összegnek megfelelőleg 10⁰/₀-től bannatpénzzel felszerelt zártajánlataikat, a versenytárgyalást megelőzőleg, a fentmegnevezett hivatalhoz annyival inkább adják be, mert később érkezett vagy hiányosan felszerelt ajánlatok tekintetbe nem fognak vétetni.

Bannatpénzzel ovadékképes értékpapírok, a letét napját megelőző tőzsdei árfolyam szerint elfogadtatnak.

Az ajánlatok czimzendők: „Ajánlat a Csongrádmegye törvényhatósági utain helyre állítandó kilométer oszlopok biztosítása tárgyában.”

A terv, költségvetés, építési feltételek a csongrádmegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál Szegeden, (postaház I. emelet) a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Az ajánlatokba az árengedés, esetleg emelés, száztoliakban számokkal és betűkkel kiírandó és világosan kiteendő az építési feltételek teljes ismerete és elfogadása.

Szentesen, 1893. évi ápril hó 18-án.

Dr. Csató Zsigmond,

1—2

alispán.

1723—1893. Csongrádvármegye alispánjától.

Arlejtési hirdetmény.

Csongrádvármegye közigazgatási bizottságának 1892-ik évi december hó 16-án 1484.—1892. sz. a. hozott határozata folytán a Csongrádmegye összes törvényhatósági közutain 758 frt költséggel létesítendő távolság mutató táblák és oszlopok biztosítása céljából 1893. évi május hó 8-án d. e. 10 órakor Szentesen, Csongrádvármegye alispánjánál zárt ajánlatu versenytárgyalás fog tartatni.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy fentirt összegnek megfelelőleg 10⁰/₀-i bannatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat a versenytárgyalást megelőzőleg a fentnevezett hivatalhoz annyival inkább adják be, mert a később érkezettek, vagy hiányosan felszerelt ajánlatok tekintetbe nem fognak vétetni.

Bannatpénzzel ovadékképes értékpapírok, a letét napját megelőző tőzsdei árfolyam szerint elfogadtatnak.

Az ajánlatok czimzendők „Ajánlat a Csongrádmegyei törvényhatósági közutakon helyreállítandó távolságmutató táblák biztosítása tárgyában.”

A terv, költségvetés, építési feltételek a Csongrádmegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál Szegeden Póstház I. emelet) a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Az ajánlatokban az árengedés, esetleg emelés, száztoliakban számokkal és betűkkel kiírandó és világosan kiteendő az építési feltételek teljes ismerete és elfogadása.

Szentesen, 1893. évi ápril hó 18-án.

Dr. Csató Zsigmond,

1—2

alispán.

Helyiség változtatás.

Tisztelettel hozom köztudomásra, hogy ügyvédi irodámat folyó hó 24-én a Kossuth-utczaán lévő **Sajtós féle házba helyezem át.**

Szentesen, 1893. ápril 22-én

Dr. Ecséri Lajos,
ügyvéd.

özv. Lóvy Sámuelné

IV. t. 135. számú házában levő koresmahehelyiség összes berendezésekkel együtt, több évre hasznobérbe kiadó. 1—3.